

Folketingets Ombudsmand

Jørgen Steen Sørensen
post@ombudsmanden.dk

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2016 - 8509

Kære Jørgen Steen Sørensen

Doknr.
441030

Dato
06-02-2017

Jeg har modtaget din høring af 15. november 2016 vedrørende tvangsfuldbyrdelse af afgørelser om ændring af anbringelsessted, som er stilet til det daværende Social- og Indenrigsministerium. Med regeringsomdannelsen den 28. november 2016 blev Social- og Indenrigsministeriet nedlagt, og ansvaret for socialområdet blev lagt i det nyoprettede Børne- og Socialministerium. Som ressortansvarlig minister besvarer jeg derfor din henvendelse. Jeg gør opmærksom på, at dette er mit foreløbige svar, jf. nedenfor.

I høringen oplyser du, at du har afsluttet din undersøgelse af en konkret sag om, hvorvidt en kommune havde hjemmel til at gennemføre en ændring af en 11-årig piges anbringelsessted med magt.

Af undersøgelsen fremgår det bl.a., at der efter din opfattelse ikke i reglerne om særlig støtte til børn og unge og deres familier i lov om social service er hjemmel til at anvende fysisk magt ved fuldbyrdelse af en afgørelse om ændring af anbringelsessted. Du bemærker endvidere, at anvendelse af fysisk magt er så stort et indgreb, at det bør have udtrykkelig lovhjemmel.

I høringen gør du opmærksom på, at du har besluttet at rejse en sag af egen drift over for ministeriet. Du beder i den forbindelse ministeriet oplyse, om ministeriet mener, at der er grundlag for at søge tilvejebragt en hjemmel til tvangsfuldbyrdelse af afgørelser om ændring af et anbringelsessted – også i de tilfælde, hvor barnet opholder sig hos andre end forældremyndighedens indehaver.

Jeg kan oplyse, at en afgørelse om ændring af anbringelsessted som hovedregel kræver samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 12 år, jf. servicelovens § 69, stk. 1-2. Dette henset til, at en ændring af anbringelsessted kan opleves som en meget indgribende afgørelse for forældrene, barnet eller den unge.

Kommunens børn og unge-udvalg kan dog træffe afgørelse om ændring af anbringelsessted uden samtykke, når det under hensyn til formålet med anbringelsen og barnets eller den unges behov for kontinuitet i opvæksten vurderes, at barnets eller den unges behov for støtte bedst imødekommes ved en ændring af anbringelsessted, jf. servicelovens § 69, stk. 3.

Når det gælder den faktiske gennemførelse af en afgørelse om ændret anbringelsessted, kan dette alene ske med pædagogiske metoder og med barnet eller den unges frivillige medvirken. Anvendelse af fysisk magt ved gennemførelse af afgørelser om

ændret anbringelsessted er, som det fremgår af din undersøgelse, et vidtgående indgreb i barnets eller den unges rettigheder, der ikke i dag er tilladt.

En eventuel hjemmel til fuldbyrdelse af denne type afgørelser med magt vil derfor kræve en lovændring. Det er samtidig min klare opfattelse, at en sådan udvidelse af adgangen til at anvende magt over for udsatte børn og unge i socialretligt regi alene bør ske efter grundig overvejelse og med bred politisk tilslutning.

Jeg vil derfor drøfte din henvendelse politisk og derefter vende tilbage med mit endelige svar.

Det fremgår af din høring, at en kopi af denne er sendt til Folketingets Social- og Indenrigsudvalg - nu Social-, Indenrigs- og Børneudvalget -, og Retsudvalget. Afslutningsvis kan jeg derfor oplyse, at mit foreløbige svar er sendt til begge udvalg til orientering. Begge udvalg vil også få oversendt mit endelige svar, når det foreligger.

Med venlig hilsen
Mai Mercado